

N:o 15/1936.

LAGUTSKOTTETS betänkande N:o 15/1936 i anledning av landstingsmannen Rothbergs motion (N:o 22/1936) om ändring av § 21 i självstyrelselagen

I anledning av förenämnda motion, varöver landstinget inbegärt lagutskottets betänkande, får utskottet värdsammast framhålla följande: Motionen ger uttryck åt det missnöje, som i vida kretsar bland landskapets skattebetalare hyses mot den i § 21 av självstyrelselagen stadgade grunden för landskapsskattens utgörande. Det torde icke heller kunna förnekas, att landskapsskatten, debiterad i anslutning till kommunalskatten, bleve rättvisare fördelad såväl mellan stad och landsbygd som mellan de skilda skattebetalarna inbördes. Den föreslagna ändringen syftar sålunda mot rättvisa och billighet.

Men icke nog därmed, att grunden för landskapsskattens beräkning såsom sådan är olämplig. Den senaste, genom lagen av den 14 december 1935 genomförda ändringen av lagen om inkomst- och förmögenhetsskatt visar, att denna grund dessutom är vacklande, i det att riksdagen genom ett i vanlig lagstiftningsordning tillkommet beslut kan väsentligt rubba landskapets kalkyler samt ställa ett stort antal av landskapets befolkning utom möjligheterna för beskattning. Och i samma mån som rikets skattepolitik eventuellt strävar mot inkomstbehovets fyllande genom införande av ökade indirekta skatter och minskning av de direkta skatterna, i samma mån rubbas proportionerna med avseende å landskapsskatten. Landskapet blir under alla förhållanden beroende av skattelagstiftningen i riket.

Mest sakenligt vore därför att lagstiftningen beträffande grunderna för landskapsskattens utgörande skulle ankomma på landstinget självt och att sagda lagstiftning sålunda helt och hållet skulle frigöras från rikslagstiftningen.

Med hänsyn härtill har utskottet enhälligt stannat för ett förslag, som visserligen skjuter över motionens syftemål, men som, ifall det av riksdagen godkännes - och annat synes man icke kunna förutsätta, då fråga är om en landskapets inre angelägenhet - giver landstinget tillfälle att med beaktande uteslutande av landskapets särförhållanden ordna sin beskattningsfråga. Utskottet föreslår nämligen värdsammast att landstinget ville antaga och såsom motion

till riksdagen avlåta följande förslag till

"L a G

om ändring av 21 § 1 lagen om självstyrelse
för Åland, given den 6 maj 1920.

Given i Helsingfors den

I enlighet med Riksdagens beslut, tillkommet i den ordning 67 § 1
riksdagsordningen föreskriver, stadgas härmed som följer.

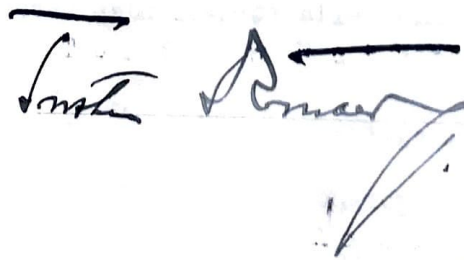
§ 21.

Landskapet Åland har rätt att för ~~sina~~ behov använda inkomsterna
från mantalspenningar, näringskatter och nöjesskatter och landstinget
äger besluta om dessa skatter. Likaså äger landstinget för landskapets
behov påbjuda en landskapsskatt att utgå enligt grunder, som landstinget
självt fastställer, ävensom bestämma de avgifter, vilka skola erläggas
för landskapsförvaltningen underlydande myndigheters tjänsteförrätt-
ningar och expeditioner så ock för anlåtande av landskapets inrättning-
gar.

De i denna paragraf åsyftade beslut träda i kraft utan stadfästelse
av republikens president, men böra meddelas landshövdingen till känne-
dom."

Mariehamn den 25 november 1936.

På lagutskottets vägnar:

Närvarande: Torsten Rothberg, Johannes Eriksson, Johannes Holmberg,
Sundman och Anders Forsberg.